İNSAN HAKLARI VE İSLÂM

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنٖٓي اٰدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ
وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلٰى كَثٖيرٍ
مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْض۪يلًا ﴿٧٠﴾

Muhterem Müminler!

Yüce Rabbimiz; ***"And olsun, biz insanoğlunu şerefli kıldık. Onları karada ve denizde taşıdık. Kendilerini en güzel ve temiz şeylerden rızıklandırdık ve onları yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık." (***el-İsrâ, 17/70) buyurarak, varlıkların en şereflisi kıldığı biz kullarına vazgeçilmez, reddedilmez ve dokunulmaz haklar vermiştir. Buna göre dinine, diline, ırkına, cinsiyetine ve sosyal statüsüne bakılmaksızın her insanın yaşama, din ve düşünce özgürlüğü, aile hayatının gizliliğine saygı, can güvenliği, adil yargılanma gibi temel hakları vardır.

Genelde tüm ilahi dinlerin, özelde de İslâm'ın korumayı amaçladığı beş temel esas vardır ki, bunlar; canın, aklın, neslin, dinin ve malın korunmasıdır. Dinimizin getirdiği hükümler bu beş esasın, dolayısıyla insan hak ve menfaatlerinin korunmasına yöneliktir.

Değerli Müminler!

Kur'ân ve sünnette adalete ve hukukun üstünlüğüne devamlı vurgu yapılmış, haksızlığın ve zulmün hem dünyevi hem de uhrevî cezayı gerektireceği hatırlatılmıştır. Kur'ân-ı Kerim herkese adaletle muamele edilmesini isterken, şahsi menfaat, akrabalık ve düşmanlık gibi durumların bu ilkeden sapmayı mazur göstermeyeceğini belirtmiştir. Ayrıca Allah'ın ahirette adaletle hükmedeceği hakikatini de ısrarla vurgulamıştır.

Adaletin yakından ilgili olduğu diğer bir kavram da eşitliktir. İslâm nazarında insanlar hak ve değer bakımından eşittirler. Kimsenin diğerine karşı, ırk, renk, cinsiyet ve dil bakımından bir üstünlüğü yoktur. Dinimizde üstünlük ölçüsü takva olarak belirlenmiştir.

Sevgili Peygamberimiz Veda Hutbesinde evrensel anlamda eşitlik ilkesine vurgu yaparak; "Ey insanlar! Dikkat edin, Rabbiniz birdir. Babanız da birdir. Arabın Arap olmayana, Arap olmayanın Araba, takvadan başka bir üstünlüğü yoktur." buyurmaktadır.

Aziz Müminler!

Kur'ân ve sünnet terbiyesinde yetişmiş bir insan, başkalarının hak ve hukukuna tecavüzde bulunamaz, kimseye eziyet edemez. Bizler de birbirimizin haklarına saygıyı dini ve insani bir görev kabul edip, Kur'ân'ın ruhunu ve sünnetin örnekliğini esas alarak Yüce Rabbimizin rızasına erişmeye çalışmalıyız.

Hutbemi Sevgili Peygamberimizin şu uyarısıyla bitiriyorum: *"Kimin üzerinde din kardeşinin namusu ya da malıyla ilgili bir zulüm varsa altın ve gümüşün bulunmadığı kıyamet gününden önce onunla helalleşsin. Aksi takdirde kendisinin sâlih amelleri varsa, yaptığı zulüm miktarınca sevabından alınır, hak sahibine verilir. İyilikleri yoksa, zulüm yaptığı kardeşinin günahından alınır, onun üzerine yükletilir."*

ПРАВАТА НА ЧОВЕКА И ИСЛЯМЪТ

۞ وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾

Скъпи мюсюлмани!

Аллах Теаля повелява: ***„И почетохме Ние синовете на Адем, и ги пренасяме па сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.“*** (ел-Исра, 17: 70) По този начин Той направи ние да бъдем най-прославените от сътворените и ни даде неотменими и неприкосновени права. Въз основа на това всеки човек, независимо от религията, езика, расата, пола и социалния му статут има следните основни права: Право на живот, свобода на вярата и мисълта, уважение към семейните му тайни, гаранция на живота му и справедлив съд.

Общо взето всичките небесни религии и в частност исляма целят пет основни неща, които трябва да се опазват. Това са: Запазването на живота, ума, поколението, вярата и имуществото. Правилата и разпорежданията, които религията ни е въвела са насочени към опазването на тези пет основни неща, чрез които и спазването на човешките права и интереси.

Скъпи вярващи!

Свещения Коран и сюннета непрестанно са подчертавали предимствата на правдата и справедливостта и са наблягали на факта, че неправдата и насилието налагат наказания както на тоя, така и на отвъдния свят. Коран-и Керим настоява към всекиго да се отнасят справедливо като същевременно подчертава, че личният интерес, роднинските връзки и враждата не могат да извинят отклоненията от този принцип. Освен това в него настоятелно се подчертава, че в съдния ден Аллах ще съди по справедлив начин.

Друго близко до справедливостта понятие е равенството. От гледна точка на исляма хората са равни по правата и цената си. Никой не стои по-високо спрямо другите нито по раса и цвят на кожата, нито по пол и език. Нашата религия признава само превъзходството по богобоязливост и служене.

В своето Прощално слово любимият ни Пейгамбер (с.а.с.) като поставя ударението върху принципа за равенство повелява следното: *„О, хора! Внимавайте! Създателят ви е един и същ. Баща ви също е един. Арабинът по нищо не превъзхожда неарабина; нито пък неарабинът с нещо превъзхожда арабина, освен по богобоязън и служение на Аллах.“*

Скъпи вярващи!

Един човек, израснал с изискванията на Корана и сюннета, не може да нарушава правата на другите хора, не може да ги потиска. Ето защо и ние трябва да приемем за наш човешки и религиозен дълг уважението към правата един на друг. И като вземем за пример духа на Свещения Коран и образците от сюннета, да се стараем да постигнем благоволението на Аллах Теаля. Привършвам хутбето си със следната забележка на Пейгамбера ни: *„Който е извършил някаква несправедливост към своя събрат по вяра по отношение на неговата чест и имущество, нека да се сдобри с него преди съдния ден, в който златото и среброто няма да имат стойност. В противен случай от добрите му дела се отнемат и се предават на праведния. Ако пък няма добрини, то тогава му се дават от греховете на събрата му, когото насилвал.“*

DİNİMİZ KAÇAKÇILIĞIN HER ÇEŞİDİNİ YASAKLAR

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَأۡكُلُوٓاْ أَمۡوَٰلَكُم
بَيۡنَكُم بِٱلۡبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً
عَن تَرَاضٖ مِّنكُمۡۚ وَلَا تَقۡتُلُوٓاْ أَنفُسَكُمۡۚ إِنَّ
ٱللَّهَ كَانَ بِكُمۡ رَحِيمٗا ٢٩

Muhterem Müslümanlar!

Gerçekten Müslüman kişilere yakışan işlerden birisi de rızkını helâl yollardan elde etmesini bilmektir. Helâl olmayan kazançta hayır yoktur. Bunun aksini iddia edenler aldanıyorlar. Çünkü dünyada işlediğimiz her işin, iyi olsun kötü olsun ahirette Allah'a hesabını vereceğiz. Helâlinden kazanılmayan bir para veya mal, doğru olmayan yollarla elde edilmiş demektir, bu ise haramdır. Başkalarının hakkını yemektir. Eğer kazancımız helâl değilse, din kardeşlerimizi, vatandaşlarımızı çeşitli yollarla aldatmışsak, dinimizin ve kanunlarımızın yasakladığı işleri yaparak gelir sağlamışsak vay halimize!

Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.s) bir hadislerinde şöyle buyuruyorlar: *"Helâl rızık aramak her Müslüman kadın ve erkek üzerine farzdır."*

Helâl olmayan kazanç yollarının başında, hırsızlık, kaçakçılık, dolandırıcılık, karaborsacılık gelir.

Allah Teâlâ Nisâ suresinin 29. ayetinde buyuruyor ki: ***"Ey iman edenler! Mallarınızı karşılıklı rızadan doğan bir ticaret olmaksızın aranızda batıl yollarla yemeyin ve kendinizi yahut birbirinizi de telef edip öldürmeyin. Şüphesiz ki Allah, size karşı çok merhametlidir."***

Bu ilâhî emirden öğreniyoruz ki, bir Müslüman için haram mal yemek yok, ticarette hile yapmak yok.

Burada bir kaçakçının durumunu düşünelim. Meselâ uyuşturucu bir madde kaçakçısı, bu maddeyi ister yurt içinde satsın, ister yurt dışına çıkarsın, her iki durumda da dinimizin yasakladığı bir işi yaptığı için suçludur. Zira sattığı bu zehirli maddeler ile birçok insanın, özellikle gençlerin bedenen, ruhen, ahlaken çökmelerine, işsiz güçsüz dolaşmalarına, çeşitli fenalıklar işlemelerine sebep olur. Böylece bir toplumun yararına değil zararına çalışır. Bu suretle elde edilen gelir elbette ki halal değil, haramdır.

Memleketin bütçesini etkileyen vergi kaçakçılığı da aynı şekilde zararlıdır.

Hileli yollarla memleket parasını dışarıya çıkarmak, yurt dışından memlekete eşya sokmak gibi kaçakçılığın her çeşidi dinimizce haram ve cemiyetimiz için son derece zararlıdır.

Değerli Kardeşlerim!

Kaçakçılığı bir geçim yolu yapanlar bilmelidirler ki, yaptıkları iş, memleket ekonomisi ve güvenliği bakımından olduğu kadar, fert ve cemiyet ahlakı bakımlarından da çok kötü ve zararlıdır. Böyleleri, aynı zamanda Yüce Allah'ın emirlerine de uymadıklarından günahkâr olurlar.

Gerek yurt içindeki kaçakçılığı, gerekse yurt dışı kaçakçılığını önlemek için halkımıza da çok büyük görevler düşmektedir. Şöyle ki, hiç kimse kaçak eşya kullanmamalı, kaçakçılardan hiçbir şey almamalıdır. Halk olarak böyle yapılırsa kaçakçı kime eşya satacak? Ayrıca karaborsacıya, kaçakçıya kaçırılması düşünülen hiçbir şey satmamak, kaçakçılarla savaşanlara elden geldiğince yardımcı olmak her Müslümanın vazifesidir.

Yurdumuzda kaçakçılığın önlenmesiyle, herkez kendisine doğru yoldan kazanç sağlamayı bilecek, yurt dışına kaçırılan paralar ülkemizde kalacak, sınır boylarında yok yere canlar telef olmayacaktır. Kaçakçılık, doğru ve faziletli insanlar için yüz karasıdır, bu işten mutlaka kaçınmalıdır.

ХУТБЕ 6

РЕЛИГИЯТА НИ ЗАБРАНЯВА ВСЯКАКВИ ФОРМИ НА КОНТРАБАНДА

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَأْكُلُوٓا۟ أَمْوَٰلَكُم بَيْنَكُم بِٱلْبَٰطِلِ إِلَّآ أَن تَكُونَ تِجَٰرَةً عَن تَرَاضٍ مِّنكُمْ ۚ وَلَا تَقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ﴿٢٩﴾

Уважаеми мюсюлмани!

Най-достойното нещо за един мюсюлманин е да осигури прехраната си по позволени (хелял) начини. Печалбата, придобита по непозволен и нечестен начин е безполезна. Онези, които твърдят обратното, грешат. Защото за всяко наше деяние, добро или лошо, утре в съдния ден ще дадем сметка. Всякакви пари или стоки, придобити по непозволени начини се смятат, че са получени по грешен път, а това означава, че са харам. Това е равносилно на отнемане на правото на друг човек. Ако печалбата ни е непозволена, ако сме излъгали нашите събратя по вяра и нашите сънародници по различни начини и пътища и сме придобили печалба по забранен от вярата и законите ни начини, горко ни!

В един от своите хадиси любимият ни пейгамбер Мухаммед (с.а.с.) повелява следното: *„Дълг на всяка жена или мъж мюсюлманин е да търси хелял препитание.“*

Мухтерем джемаат!

Сред непозволените начини за придобиване на печалба се числят кражбите, контрабандата, измамничеството и черната борса. В двадесети и девет айет на сура Ниса Аллах Теаля повелява: ***„О, вярващи! Не изяждайте своите имоти помежду си, освен ако е търговия по ваше взаимно съгласие. И не убивайте себе си! Към вас Аллах е милостив!“***

От тази Аллахова повеля узнаваме, че не е позволено на един мюсюлманин да се храни с непозволено придобита храна и да хитрува в търговията.

Нека да се опитаме да си представим живота на един контрабандист. Да речем, че се занимава с пласиране на опиати. Няма значение дали ги продава в страната или в чужбина. Смята се за виновен, тъй като върши нещо, което е забранено от религията ни. Защото веществото, което той продава става причина за моралната деградация на много хора, особено на младежи, които пропадат душевно, телесно и морално, след което безцелно бродят по улиците и причиняват различни злини и пакости. По такъв начин той работи не в полза на обществото, а в негова вреда. Затова придобитата по такъв начин печалба, естествено, че не е позволена, а е харам.

Незаконното изнасяне на парични средства извън страната и внасяне на различни стоки от чужбина в страната са все форми на контрабанда, които са обявени за харам, т.е. за непозволени от нашата религия и са крайно вредни за обществото ни.

Укриването на данъци, което ощетява бюджета на една страна, е също така лошо и вредно деяние.

Скъпи братя!

Онези, които са приели занимането с контрабанда като начин за спечелване на препитанието си, нека да знаят, че това нещо е лошо и вредно както от икономическа гледна точка, така и от гледна точка сигурността на държавата. То е лошо и от гледна точка на отделния човек, така и обществото. Тъй като тези хора не се съобразяват и с повелите на Аллах, те се смятат за грешници.

Голяма отговорност се пада и върху народа ни с оглед предотвратяване на контрабандата както в страната, така и чужбина. Затова никой не трябва да употребява вещи придобити по контрабандни пътища, да не купува нищо от контрабандисти. Ако ние като народ се противопоставим на тези лица, на кого те ще успеят да пробутат контрабандната си стока? Освен това дълг на всеки мюсюлманин е да не продава нещо, което контрабандиста ще изнесе извън страната като същевременно съдействаме на онези, които се борят с контрабандистите.

С предотвратяването на контрабандата всеки ще знае как да осигури по честен начин прехраната си. Сумите, които се изнасят в чужбина ще останат вътре в страната и няма напразно някои да жертват живота си край границата. Контрабандата е срамна работа за достойните хора. Ето защо всеки човек би трябвало да стои далеч от това деяние!

KUL HAKKINA VE KAMU MALINA DİKKAT

يَٓا اَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْاَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِۜ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُب۪ينٌ ﴿١٦٨﴾

Muhterem Din Kardeşlerim!

Dinimizin ana hedeflerinden biri de insanın huzurunu sağlamaktır. Doğuştan hür olan insan, mutlak manada hürriyyete sahip değildir. İnsanın hürriyyeti, başka birinin hürriyyetinin başladığı yerde biter. Dolayısıyla her insanın her istediğini yapması hak değildir. O takdirde, insanın başkalarının hakkını bilmesi ve gözetmesi gerekir.

Topluma karşı görevlerimizden biri de kamu mallarını korumak, onları haksız yollarla elde etmemektir. Dinimize göre kamu hakları ve kişinin topluma karşı görevlerinin çok önemi vardır. Bundan dolayı topluma hizmet etmek ibadet sayılıp kutsanmıştır. Bu hakları hiçbir gücün kaldırması, bağışlaması ve değiştirme yetkisi yoktur.

Değerli Kardeşlerim!

Yüce Allah haksız yere başkasının malını yemeyi, ona tecavüzü yasaklamıştır. Kur'ân-ı Kerim'de: ***"Aranızda birbirinizin mallarını haksız yere yemeyin."*** (el-Bakara, 2/168)

Peygamber Efendimiz de *"Kişi haksız olarak aldığı şeyi, geri verinceye kadar sorumludur."* buyurmuştur.

Kamu adına görev yapanlar, görevleri dışında kamu mallarını kullanmamalıdırlar. Hz. Ömer'in mesai dışında iş yerine gelen misafirlerine şahsına ait mumları yakması önemli bir ibret levhasıdır. Bu olaydan da anlaşılacağı gibi kamunun arabası görev içindir. Kamunun enerjisi halk içindir. Kamu görevi yapılırken memura verilen hediyeler çoğunlukla şahıs için değil, makam için verilmektedir. Makamdan ayrılınca bu hediyeler verilmeyecekse, alınmaları doğru değildir.

Kamu mallarını haksız yere almak, devlet mallarını talan etmek, zimmete geçirmek şeklinde olabileceği gibi, devlet hazinesine, belediyeye, encümenlere, müftülüklere, vakıflara, derneklere ait menkul ve gayr-ı menkulleri şahsi menfaati uğruna kullanmak şeklinde de olabilir. Bu konumu korumak gayesiyle, çeşitli oyunlara başvurmak da doğru değildir. Değerinin altında kullanmak, sürekli işgal etmek de bu kabildendir.

Aziz Kardeşlerim!

Her bir mümin, topluma ait değerleri korumaya özen göstermelidir. Onları yıpratmamaya, onlara zarar vermemeye, onları şahsına kullanmamaya çalışmalıdır. Aksi durumların haram olduğu bilinmelidir. Bu tür durumları yapanları ikaz etmek, gerektiğinde mani olmak, insanî bir davranıştır. Çünkü bindiğimiz gemiyi batırmak isteyenlere göz yummak, bizim de boğulmamız demektir.

Rabbim, helâl dairede yaşamayı hepimize nasip eylesin.

ДА СЕ ОТНАСЯМЕ УВАЖИТЕЛНО КЪМ ПРАВАТА НА ХОРАТА И ПУБЛИЧНАТА СОБСТВЕНОСТ

يَٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ كُلُواْ مِمَّا فِى ٱلْأَرْضِ حَلَٰلًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُواْ خُطُوَٰتِ ٱلشَّيْطَٰنِ ۚ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ ١٦٨

Уважаеми братя мюсюлмани!

Една от главните цели на нашата религия е да доставя благополучие на човека. Човекът, който е свободен по рождение не е абсолютен господар на свободата си. Свободата на даден човек свършва там, където започва свободата на друг човек. Следователно не е правилно всеки човек да прави това, което му се иска. Тогава всеки човек трябва да знае и да спазва правата на другите.

Друго наше задължение пред обществото е да пазим общественото имущество и да не ги присвояваме неправомерно. Според нашата религия много са важни правата на обществото и задълженията на личността към обществото. Ето защо служенето на обществото е приета за ибадет и свещено. Нито една сила няма право да отнеме тези права, да ги опрощава или да ги променя.

Скъпи братя!

Аллах Теаля е забранил да присвояваме чуждото имущество, да посегнем и да го отнемаме. В Коран-и Керим се повелява: ***„О, хора, яжте от онова, което е позволено, приятно!“*** (ел-Бакара, 2: 168) А нашият Пейгамбер ни повелява: „Човекът е отговорен за онова, което неправомерно е взел, докато го върне обратно.“

Онези, които изпълняват обществени задължения, не трябва да използват обществените имущества извън служебното си време. В това отношение много е показателен примера на Хазрети Омер - когато го посещавали негови гости извън работното му време, палел собствените си свещи. От този пример трябва да стане ясно, че служебната кола е предназначена за обществени дела. Електричеството на публичната институция служи на народа. Подаръците, които се поднасят на служителите, когато те изпълняват служебните си задължения в по-голямата си част не са предназначени лично за него, а се поднасят на институцията. Така че ако тия подаръци няма да се представят на институцията, не би трябвало да се вземат.

Неправомерното присвояване на публичната собственост, разхищаването на държавните средства може да стане и като присвояване на определена сума, а може да бъде и под формата на използване за лични и цели на движимото или недвижимото имущество, което принадлежи на държавната хазна, общината, мюфтийството, мюсюлманското настоятелство, вакъфите, фондациите и различните сдружения. Не е справедливо да се прибягват и до различни игри с цел да се запази статута. До същото води и продължителното отнемане и използване на нещата под стойността им.

Скъпи братя!

Всеки вярващ трябва да проявява старание при пазенето на общественото имущество. Да се грижи то да не се износва, да не им навреди, да не ги използва за лични цели. И да знае, че обратното на това положение е харам, забранено. Наш човешки дълг е да предупреждаваме и да попречим на онези, които постъпват така. Защото да затваряме очи, когато някой се опитва да потопи кораба, с който пътуваме, означава и ние самите да се удавим.

Нека нашият Създател да ни даде живот, който да изживеем в кръга на позволеното!

İSLÂM'DA KANAAT

وَمَا ٱلۡحَيَوٰةُ ٱلدُّنۡيَآ إِلَّا لَعِبٞ وَلَهۡوٞۖ وَلَلدَّارُ
ٱلۡأٓخِرَةُ خَيۡرٞ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَۚ أَفَلَا تَعۡقِلُونَ ﴿٣٢﴾

Muhterem Müslümanlar!

Bir mümin için en güzel vasıflardan biri de kanaattir.

Kanaat; insanın payına düşene razı olması, azla yetinip, ihtiyaçlarını karşılayabileceği maddi imkânlara sahip olduktan sonra; başkalarının elindekilere göz dikmemesi ve aşırı kazanma hırsından kurtulmasıdır.

Dinimizde kanaatkârlığın önemi vurgulanırken, dünyaya ve mala karşı aşırı düşkünlük de şu ayeti kerime ile yerilmiştir: ***"Dünya hayatı ancak bir oyun ve bir eğlencedir. Elbette ki ahiret yurdu Allah'a karşı gelmekten sakınanlar için daha hayırlıdır. Hâlâ akletmeyecek misiniz?"*** (el-En'âm, 6/32)

Değerli Kardeşlerim!

Şüphesiz kanaatkâr olmak, az çalışmak ve tembellik anlamlarına gelmez. Kur'ân-ı Kerim'de: ***"İnsan için ancak çalıştığı vardır."*** (en-Necm, 53/39); ***"Gerçek şu ki iman edip iyi işler yapanlara gelince, elbette biz iyi iş yapanların ecrini zayi etmeyiz."*** (el-Kehf, 18/30) buyrulmak suretiyle, gerekli ölçülere uyan hiçbir kimsenin emeğinin, çalışmasının zayi edilmeyeceği dile getirilmiştir.

Peygamber Efendimiz (s.a.s.) de; kanaatkârlığı, tokgözlülük ve gönül zenginliği olarak değerlendirmiş, kanaat eden kişiyi övgüyle anmış ve kanaatkârlığı şükrün en ileri derecesi saymıştır.

Aziz Cemaat!

Günümüzde hırsının esiri olan, varoluş gayesini hiçe sayan, mal-mülk aşkıyla ömür tüketen insanlığın Efendimizin:

"Kanaat tükenmeyen bir hazinedir."

"Gerçek zenginlik, mal çokluğu ile değil, gönül tokluğu iledir."

"Kanaatkâr ol ki, insanların Allah'a en çok şükredeni olasın." mesajlarından ve güzel dinimizden alacağı çok dersler vardır.

Muhterem Müslümanlar!

Her canlı gibi hepimizin ömrü sayılı günlerle sınırlıdır. O nedenle, Rabbimizin bizlere lütfettiği her nimete şükrederek, bu kısacık dünya hayatımızı O'nun rızasına uygun olarak geçirmeye gayret edelim. Sahip olduğumuz sayısız imkânı göz ardı etmeyelim. Servet ve şöhretin şımarttığı insanlardan değil; kanaat ve şükrü hazine olarak kabul eden insanlardan olalım.

Hutbemi sevgili Peygamberimiz (s.a.s.)'in şu duasıyla bitiriyorum:

"Allah'ım! Korkmayan kalpten, kabul edilmeyen duadan, doymak bilmeyen nefisten, faydası olmayan ilimden sana sığınırım..."

ЗАДОВОЛЯВАНЕТО С НАЛИЧНОТО КАНААТ

وَمَا ٱلْحَيَوٰةُ ٱلدُّنْيَآ إِلَّا لَعِبٌ وَلَهْوٌ ۖ وَلَلدَّارُ ٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ ۗ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

Скъпи братя!

Едно от най-добрите качества на мюсюлманина е задоволяването с онова, което притежава, което се нарича канаат.

Задоволяването с наличното се изразява в това човек да се съгласи с онова, което се паднало на него; да се задоволи с малкото, което има и след като притежава материални възможности, с които посреща потребностите си, да не гледа в чуждата паница и да се освободи от страстта за големите печалби.

Изтъквайки значението на задоволяването с наличното в нашата религия, голямата страст за трупане на богатства и нещата на тоя свят се критикува със следния айет: ***„Земният живот е само игра и забава, А отвъдният дом е най-доброто за богобоязливите. Нима не проумявате?“*** (ел-Енам, 6: 32)

Скъпи братя!

Няма съмнение, че да изпитваш удовлетвореност и задоволеност не означават да не работиш по малко и да мързелуваш. В Коран-и Керим се повелява: ***„И човек ще има само онова, за което се е постарал.“*** (ен-Неджм, 53: 39); ***„Които вярват и вършат праведни дела - Ние ще погубим отплатата на никой благодетелен.“*** (ел-Кехф, 18: 30)

С тези повели се изтъква, че никой няма да бъде ощетен след като се съобразява с необходимите изисквания и положения честен труд.

Нашият Пейгамбер също така преценил задоволеността, удовлетвореността като богатство на душата и с похвални слова е говорил за онези, които изпитват удовлетворение и задоволеност като изтъкнал това за най-висока степен на благодарността.

Азиз джемаат!

В наше време има на какво да се учат онези, които са в плен на вечната жажда за богатство, не зачитат целта на сътворението ни и погубват живота си в страстна борба за трупане на богатства. Нашият Пейгамбер е повелявал: *„Канаатът е неизчерпаем извор“.*

„Истинското богатство се състои не в изобилието на стоки, а в душевното задоволство“.

„Бъди от задоволяващите се с наличното, за да бъдеш от онези, които най-много благодарят на Аллах.“

Уважаеми мюсюлмани!

Като всяко живо същество, и нашият живот се състои от броени дни. За това нека да благодарим за всяко благо, с което нашият Творец ни е дарил и да се стараем да изживеем краткия си живот на тоя свят съгласно Неговите повели. Нека да не пренебрегваме безбройните възможности, които са ни дадени. Нека да не бъдем от хората, разглезени от богатство и слава, а от хората, които смятат задоволеността и благодарността за своя хазна.

Привършвам днешното си хутбе със следната молитва на нашия Пейгамбер: *„Аллах мой! Осланям се на Теб от неплашещото се сърце, от неприетата дуа, от ненаситното его и от безполезната наука. „*